

Ал-Азкор / Ал-Азкор / 117-ҳадис

* وروينا في "صحيح البخاري" عن رفاعة بن رافع الزرقي رضي الله عنه قال: كنا يوما نصلي وراء النبي صلى الله عليه وسلم، فلما رفع رأسه من الركعة قال: "سمع الله لمن حمده"، فقال رجل وراءه: ربنا ولد الحمد حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه، فلما انصرف قال: "من المتكلم؟" قال: أنا، قال: "رأيت بضعة وثلاثين ملكا يتذرونها أيهم يكتبها أول".

117/5. Рифоъата ибн Рофиъ Зарқий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир куни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ортларида намоз ўқиётганимизда, у зот рукуъдан бошларини кўтариб:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ

«Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ», дедилар. Шунда бир киши:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَّكًا فِيهِ

«Роббана ва лакал ҳамд, ҳамдан касийрон тоййибан мубарокан фийҳ» (Эй Раббим, Сенга кўп, яхши, муборакли ҳамд бўлсин), деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни тугатиб: «Бу калималарни ким айтди?» деб сўрадилар. Ҳалиги киши: «Мен», деб жавоб берди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ўттиздан ортиқ фаришта уни биринчи бўлиб ёзишга шошилаётганини кўрдим», дедилар».

Ином Бухорий ривоятлари.

NUBUVVAT MARVARIDLARI